

Bemærkninger til forslaget

Efter gældende regler kan selvstændige erhvervsdrivende nedskrive på værdien af varelageret med indtil 30 pct. Nedskrivningsbeløbet skal ganske vist indtægtsføres det følgende år. Men der kan så til gengæld foretages en ny nedskrivning på det ny ultimolager.

På denne måde åbner nedskrivningerne mulighed for en permanent skatteudskydelse, som kan andrage meget store beløb.

Dertil kommer, at der er meget fleksible og gunstige regler for værdiansættelsen af varelageret.

Nedskrivningsreglerne blev indført i den anden verdenskrigs første år. Begrundelsen var, at de erhvervsdrivende dengang måtte forny deres varebeholdninger til priser, der lå betydeligt over det normale. Herved kom de ud i en stor prisrisiko, som de fik adgang til at tage i betragtning ved særlige skattefrie nedskrivninger på varelageret.

Tiden er for længst løbet fra denne ordning,

som var begrundet i de særlige forhold under den anden verdenskrig.

I en økonomi, hvor priserne ikke falder, savner nedskrivningsreglerne enhver begrundelse.

Derfor foreslås adgangen til at foretage nedskrivning på varelageret ophævet.

Da reglerne har stor betydning for mange erhvervsdrivende kan der eventuelt blive tale om en gradvis ophævelse over en kortere årrække. F. eks. kunne nedskrivningsprocenten nedsættes til 20 det første år, 10 det andet år og 2 det tredje år.

Det skal nævnes, at nedskrivningsprocenten i 1967 efter forslag fra den daværende socialdemokratiske finansminister blev nedsat fra 30 til 10 (med en aftrappingsordning). Allerede året efter blev nedskrivningsprocenten imidlertid af VKR-regeringen atter sat op til 30.

Forslaget indgår som et led i en række forslag om ophævelse af særlige skattebegunstigelser for virksomhedsejerne.